

4 MEI JDW



Voordracht tijdens dodenherdenking

DE
JOHAN WITT

Nana

Niet los

Afscheid nemen we
maar we laten het niet los

Opgesloten in mijn lichaam
is die gedachte die ik nooit zou vergeten
die gedachte die mijn leven heeft gevormd
die mij nu sterk heeft gemaakt
die mij beschermt

Opgesloten in een eigen wereld
alleen in een huisje met niemand om te helpen
om te begeleiden
om mij te verlossen van de eenzaamheid

Opgesloten achter het glas van emoties
die mijn realiteit
en alles wat mijn realiteit had kunnen zijn
uit elkaar houdt

Ik kan er niet bij
Alles is stil
alleen het gekwetter van vogels in de nacht

Ik zit er nog
Een stem probeert te troosten
Het is alles wat er is
Misschien is alles nu verloren
Maar het is het begin van morgen
Ik kan deze gevoelens mij laten leiden
of ik leid ze

Deze herinneringen
zijn de onbekwaamheid van mijn verleden
Geen onvermogen
maar juist mijn vermogen om door te blijven gaan

Afscheid nemen we
maar we laten het niet los

Nasrullah

Van daar naar hier

Ik ging van de oorlog daar

naar de oorlog hier

Het is het verraad, het verdriet

het verlies, het vergeten

het niet meer verder willen

Daar en in Mij

Met geweld uit mijn huis worden gedwongen

en dan met geweld uit mezelf worden gedwongen

Mijn geschreeuw weerklonk in een wildernis

mijn wildernis

Ik was te jong om de dood te herkennen

Ik ging van de oorlog daar naar de oorlog hier

Het donker achtervolgde mij

als een storm en sloot mij in

Liet de pijlers van mijn aanwezigheid schudden

En de hoeken van mijn U bijna volledig verwoest

Ik ging van de oorlog daar naar de oorlog hier

Ik liet alles en iedereen

behalve mijn eenzaamheid

Ik ben vanuit het lijden ontstaan

Ik ben de schoonheid die zo ver weg is

Ik ben het verleden dat nooit is verdwenen

Ik ben het land

Met de tijd verliest het donker zijn waarde

Ik ben de tijd

Ik ging van de oorlog daar naar de oorlog hier

Met een kopje thee en een pen

stak ik al mijn ravijnen over

En ik gaf mezelf de waarde

die ik ooit het donker gaf

Ik ging van de oorlog daar naar de oorlog hier

Er is nu geen stem behalve mijn stem

Het donker overwinnen is nieuw

Ik kan weer waarde verdelen

Hier, daar en in mij

Nachoua

Elkedags verhaal

Voor elk begin is er een einde
En na elk einde is er een nieuw begin

Ik heb het weer gevoeld
Mijn hart klopt snel
Alsof ik weer iemand los moet laten
weer moet missen
weer een deel van mijzelf achterlaat
weer een afstand creëer
weer afscheid neem

Ik wilde niet vluchten naar waar het beter gaat
Naar waar mijn moeder mij niet meer hoeft wakker
te maken
Ik wist niet of het een advies of een bevel was
Het was alsof ik geen keuze had

de zorgen van hier zijn niet de zorgen van toen
geen leeg glas water
geen oud broodkruimeltje

het verschil is veiligheid
het verschil is zekerheid
weten wat je verliest

Toch voelt het alsof ik niet mag huilen
waarom dan de tranen
Mijn hart klopt onwetend
je kunt het alleen begrijpen als je ervaart

Duw mij niet weg
Laat mijn hand niet los
Alstublieft vang me op
als ik op het punt sta te vallen

Mijn hart klopt snel
Alsof hij om een helpende hand vraagt
Alsof ik weer iemand los moet laten
weer moet missen
weer een deel van mijzelf achterlaat
weer een afstand creëer
weer afscheid neem

Ik heb het weer gevoeld
Ik weet niet wanneer dit verhaal zal eindigen
Mijn elkedagsverhaal
is ons elkedagsverhaal
Een verhaal van eenzaamheid
Een verhaal van verweesdheid
Een verhaal van hoe iedereen een stukje van zichzelf
heeft verloren
Een verhaal van hoe het allemaal was
en is geworden
Hoe het allemaal begon en eindigt